

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Samlede Digte. Anden deel.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 271. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352319551792/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Mindesange.

†

Rudolf Frimodt.

21. Marts 1879.

Hyrde var han, en af dem,
som blandt Tjørn om Lammet leder!
Tjener var han, en af dem,
som til Bryllup Stakler beder!
Høstkarl var han, en af dem,
som har Frugter med sig hjem.

Til Guds Arbejd var han skabt,
Sjæle har han søgt og fundet. —
Klager Christne: vi har tabt!
Jubler Christne: han har vundet!
Hver en Læbe, lukt i Fred,
raaber om Guds Trofasthed!

Hver en Vilje, stærk som hans
til i Guds sig ind at bøje,
hvert et Blik, som i sin Glans
fik et Skjær fra Thabors Høje,
hver en Haand saa blød og fast —
sejrer samme Stund de brast.

Jævdøgn-Stormen over Sne
spotter hver som troer paa Sommer,
Øjet kan ej Vaaren see, —
dog ustandselig den kommer!
Saa er Livets Foraarsvej, —
tro, om end Du skuer ej!

Død og Grav, hvor er din Sejr?
Den, fra hvem Du visted Værget,
den, Du slog med Jævdøgn-Vejr,
ham har Frelserhaanden bjerget
til en Vaar som ej forgaar,
til de Frelstes Børnekaar!

Tak Du Naadens, Trøstens Gud,
som gav Glød paa Støvets Tunge,
som din Tjener fried ud,
mens hans Kræfter end var unge!
Fred med ham! og Fred med os!
Sank os, Synd og Død til Trods!

273

†

Gotfred Benjamin Rode.

12. September 1878.

Kun Natten hørte Sukket,
da Hjertets Slag blev stilt;
men nu er Øjet lukket,
som kunde see saa mildt;
og nu et Aasyn dølges,
af Jordeklokker følges,
som, selv naar Alt var armt,
har lyst saa reent og varmt.

Ja tidligt fik Du Aften,
og brat September-Kveld;
en Vunde tæred Kraften,
alt paa din Manddoms Skjel;
men midt i Suk og Trængsel
blev stærkere din Længsel
fra dette Stubbens Land
mod Livets Foraars-Strand!

Thi dybt i Sjælen gjemte
Du paa din Barndoms Tro,
og Hjertets Strenge stemte
til mild og fredsæl Ro!
Da Vinterstormen isned,
og Lykkens Blomster visned,
Du vandt kun længer frem,
ved Lys fra Bethlehem!

Farvel da, Ven og Broder,
Farvel i Jesu Navn!
Ved Livets klare Floder
Han stille Suk og Savn!
Hvor Naadens Kilder bruse,
hvor Fredens Palmer suse,
Han samle os engang
til hellig Takkesang!

†

Peter Arnold Heise.

12. September 1879.

De tyste Tonestrømme
i Alnaturens Baand,
de stærke med de ømme,
dem gav han Liv og Aand.
Ak, med hans Kunstner-Hjerte
en Tone-Kjæde brast,
en Klang af Fryd og Smerte,
i Skjønhed tryllet fast.

Men Støvets dybe Drømme
om Fred og Naadebud,
de bundne Tonestrømme,
de løses kun af Gud;
og først maa Hjertet stemmes
til hellig Harmoni,

275

og Egenviljen tæmmes,
før Sjælen vorder fri.

Du Treklang af Guds Naade,
Tro, Haab og Kjærlighed!
som gjennem Synd og Vaade
kan ene tone Fred, —
stil Du hans Hjertes Længsel
ved Jesu Frelserfavn,
og kling i Jordens Trængsel
med Trøst for Sorg og Savn!
